

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 41-ҳадис

وَعَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَأَنِّي أُنْظَرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَحْكِي نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ، ضَرْبُهُ قَوْمُهُ فَأَدَمَوْهُ وَهُوَ يَمْسَحُ الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ، يَقُولُ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ» مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [خ 6929، م 1792].

Абу Абдурахмон Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг анбиёлардан бири ҳақида (уларга Аллоҳнинг дуо ва саломлари бўлсин): «Қавми уни уриб, қонга белади. У юзидан қонни артар экан: «Аллоҳим! Қавмимни мағфират қилгин, чунки улар билишмайди», дер эди», деб ҳикоя қилаётганларини гўёки кўриб тургандекман».

Муттафақун алайҳ.

Манба: hadis.islom.uz

